

Република Српска
УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
Наставно-научно вијеће

Број: 05-327/08
Дана, 08.02.2008. године

На основу члана 74. и 88. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 85/06 и 30/07) и члана 34. став (1) алинеја 5) Статута Универзитета у Бањој Луци, Наставно-научно вијеће Универзитета на сједници од 07.02.2008. године,
д о н о с и

О Д Л У К У

1. Др Сања Мацура бира се у звање доцента на предмету Теорија књижевности, на Студијском програму српског језика и књижевности, на период од пет година.
2. Ова Одлука ступа на снагу даном доношења.

Образложење

Универзитет у Бањој Луци на приједлог Научно-наставног вијећа Филозофског факултета расписао је дана 24.10.2007. године Конкурс за избор наставника за наставни предмет Теорија књижевности, на Студијском програму српског језика и књижевности.

На расписан Конкурс пријавио се само један кандидат и то: др Сања Мацура.

Наставно-научно вијеће Универзитета у Бањој Луци на 118. сједници одржаној 14.12.2007. године, на приједлог Научно-наставног вијећа Филозофског факултета образовало је Комисију за писање извјештаја за избор наставника у одређено звање. Комисија је припремила писмени извјештај, предложила да се изврши избор као у диспозитиву ове Одлуке и исти доставила Научно-наставном вијећу Филозофског факултета на разматрање и одлучивање.

Научно-наставно вијеће Филозофског факултета у Бањој Луци на сједници одржаној 31.01.2008. године констатовало је да кандидат др Сања Мацура испуњава у цјелости услове и утврдило приједлог да се др Сања Мацура изабере у звање доцента на предмету Теорија књижевности, на Студијском програму српског језика и књижевности, на период од пет година и исти доставило Универзитету у Бањој Луци ради даљег поступка.

Наставно-научно вијеће Универзитета на сједници одржаној 07.02.2008. године утврдило је да је утврђени приједлог из претходног става у складу са одредбама Закона о високом образовању и Статута Универзитета.

Сагласно члану 74. Закона о високом образовању и члану 131. Статута Универзитета, одлучено је као у диспозитиву ове Одлуке.

ПРАВНА ПОУКА: Против ове Одлуке може се поднијети приговор Универзитету у Бањој Луци у року од 15 дана од дана пријема исте.

- Достављено:
1. Факултету 2х,
  2. Архиви,
  3. Документацији.

ПРЕДСЈЕДНИК
НАСТАВНО-НАУЧНОГ ВИЈЕЋА
Проф. др Станко Станић

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ БАЊА ЛУКА
FACULTY OF PHILOSOPHY BANJA LUKA

ул. Бана Лазаревића бр. 1 Бања Лука

телефон: 051/303-754, 303-995, 309-662, 305-625

факс: 051/301-834 е-маил: fil.fakultet@blic.net

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ

Број: 122 /08

Дана: 01. 02. 2008. године

ПРИМЉЕНО	
01. 02. '08	
ОРГ. ЈЕД.	БРОЈ
05	327

На основу члана 88. Закона о високом образовању («Службени гласник Републике Српске», број 85/06) и члана 52. Статута Универзитета у Бањој Луци, Научно-наставно вијеће Факултета на сједници која је одржана 31.01.2008. године, донијело

ОДЛУКУ

о усвајању Извјештаја Комисије за избор у звање наставника

I

Др Сања Мацура, бира се у звање доцента за предмет **ТЕОРИЈА КЊИЖЕВНОСТИ**, на Студијском програму српског језика и књижевности.

II

Комисија у саставу:

1. др Миљко Шиндић, редовни професор Филозофског факултета у Бањој Луци, предсједник
2. др Никола Грандић, редовни професор Филозофског факултета у Новом Саду, члан
3. др Миодраг Радовић, редовни професор Филозофског факултета у Новом Саду, члан

III

Ова Одлука се доставља Универзитету у Бањој Луци ради давања сагласности.

IV

Одлука ступа на снагу кад на исту да сагласност Универзитет у Бањој Луци.

Достављено:

1. Универзитету
2. Архиви

ПРЕДСЈЕДНИК

Наставно-научног вијећа

Проф. др Драго Бранковић

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Предмет: Извештај о избору наставника за предмет Теорија књижевности, по конкурс у расписаном 24.10.2007. год. у Гласу Српске

ИЗВЕШТАЈ

На седници Наставно-научног вијећа Универзитета у Бањој Луци одржаној 14.12.2007. године, именована је Комисија за писање извештаја о избору наставника за предмет Теорија књижевности, по конкурс у расписаном 24.10.2007. год. у Гласу Српске, у саставу:

1. Др Миљко Шиндић, редовни професор Теорије књижевности на Филозофском факултету у Бањој Луци, председник
2. Др Никола Грдинић, редовни професор Теорије књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду, члан
3. Др Миодраг Радовић, редовни професор Свјетске и компаративне књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду, члан.

Након што је Комисија добила конкурсни материјал, утврдила је да се на Конкурс за избор једног наставника за Теорију књижевности, расписан 24.10.2007. године у Гласу Српске пријавио један кандидат, др Сања Мацура. Комисија је констатовала да су сва тражена документа предата и да су испуњени сви формално-правни услови за пријаву на конкурс и писање реферата.

1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ КАНДИДАТА

Кандидат др Сања Мацура рођена је 8.5.1974. године у Бањој Луци. У Бањој Луци је завршила: основну школу и Гимназију, Педагошку академију, одсек: Разредна настава (1994) – просечна оцена 9,00 и студије српског језика и књижевности на Филозофском факултету у Бањој Луци (1999) – просечна оцена 9,56. Добила је две златне плакете Универзитета у Бањој Луци за постигнути успех у току студија.

Кроз студије разредне наставе изучила је поезику и методологију истраживања књижевности за децу. Кроз студије српског језика и књижевности изучила је поезику и методологију истраживања српске и свјетске књижевности. Као асистент на предмету Књижевност ренесансе и барока изучила је поезику и методологију истраживања књижевности наведеног периода. Као асистент и виши асистент на предмету Српска књижевност XX века изучила је поезику и методологију истраживања савремене српске књижевности, а као виши асистент на предмету Теорија књижевности изучила је законитости теорије књижевности (изражајност језика, књижевних родова и књижевних праваца) и методологије проучавања књижевности.

Магистарски рад *Јован Дучић као књижевни критичар* одбранила је 20.10.2003. године, на Филозофском факултету у Бањој Луци, пред комисијом у саставу: проф. др Никола Страјнић, предсједник; проф. др Богомир Ђукић, члан, и проф. др Мирко Скакић, члан-ментор. Докторску тезу под називом *Поетика романа Слободана Селенића*, одбранила је 3. октобра 2007. године, на Филолошком факултету у Београду, пред комисијом у саставу: доц. др Александар Јерков, предсједник; доц. др Ранко Поповић и проф. др Јован Делић, члан-ментор.

Др Сања Мацура радила је као наставник енглеског језика у О. Ш. “П. П. Његош” Бања Лука од 1995. до 1997. године. Након дипломирања, 1999. године, запослена је на Филозофском факултету у Бањој Луци као асистент на предметима Српска књижевност XX вијека и Књижевност ренесансе и барока (до 2001. године). Након што је одбранила магистарски рад, произведена је 2004. године у звање вишег асистента за предмет Српска књижевност XX вијека, а од 2005. године ради и као виши асистент на предмету Теорија књижевности на Одсјеку за српски језик и књижевност и на Одсјеку за италијански језик и књижевност и српски језик и књижевност. Од школске 2007/08. године поверено јој је извођење наставе на предмету Теорија књижевности на Одсјеку за италијански језик и књижевност и српски језик и књижевност.

Активно се служи енглеским језиком. Године 2003/04. била је спољни сарадник Културног центра Бански двор, као организатор и водитељ књижевних вечери. Била је и члан редакције часописа за књижевност и културу *Крајина*, Бања Лука. Учествовала је на више научних скупова из области науке о књижевности.

2. НАУЧНИ И СТРУЧНИ РАД КАНДИДАТА – по Обрасцу за писање извјештаја за изборе у звања наставника или сарадника Универзитета у Бањој Луци

2.1. Магистарски рад (К62) – 2 бола и докторска дисертација (К61) – 4 бола

Магистарски рад *Јован Дучић као књижевни критичар* чини 12 поглавља: I Писац као књижевни критичар, II Критичар Дучић у свјетлу књижевне критике, III Фазе у Дучићевом критичко-есејистичком развоју, IV Рани критичарски радови (1893-1899), V Парнасo-символистичка фаза (1900-1908), VI Зрела фаза (1908-1918), VII Међуратна фаза (1918-1943), VIII Дораде и прераде и IX Закључак. Овако велик и разноврстан број поглавља произилази из богатог критичарског рада Јована Дучића. Сања Мацура је добро распоредила грађу у свом раду, поштовала је дефинисан предмет свога рада и у писању се кретала у тим заданим оквирима. У оквиру једног поглавља чинила је груписање по тематској сродности када је то било могуће. Одмах на почетку рада њој се нужно наметнуло питање: колико један писац може бити и књижевни критичар и колики су његови домети у књижевној критици. То Сања Мацура прегледно и темељно разматра у првом поглављу, *Писац као књижевни критичар*. Она с разлогом истиче Дучићеве ставове према релацији: писац-дјело-читалац-књижевни критичар, које је он изнио у свом чланку *О књижевном образовању* (1908). Полазећи од мишљења писца и критичара своје генерације, Дучић све читаоце сврстава у две групе: на оне који “читају редовно и много и који знају како се чита једна књига, и који умеју да из једне књиге извуку бројне импресије које она може да дадне”, а другој групи припада “једна хаотична маса читалаца која чита мало, или чита нередовно, или не уме да чита: то јест, не уме у књизи да тражи оно што треба тражити, нити зна у њој наћи оно што је писац књиге хтео у првом реду да каже свом читаоцу”. Сања Мацура посебно наглашава Дучићево мишљење да кругу српске читалачке публике недостаје “тип српског читаоца по коме би се одмерила његова култура, његова старост и његово напредовање”. Мацура добро запажа да Дучић заступа мишљење да је критичар истински само уколико је истовремено и стваралац. Кандидат је разумео и у свом раду образложио Дучићев став да је критика једнако као и поезија, резултат језичке енергије и страсти бића које пише да “почива на идентификацији са творцем књижевног дјела, на способности уживљавања у сам стваралачки процес, на интуитивном поимању, а не на техничком познавању тајне стила и израза”. (стр. 7) У другом поглављу, *Критичар*

Дучић у свјетлу књижевне критике, Сања Мацура запажа и истиче мишљења: Јована Скерлића, Пере Слијепчевића, Милорада Павића, Славка Леовца, Предрага Палавестре, Слободана Витановића, Новице Петковића и др. Овде је предочила и неке пропусте наведених критичара. На крају овог поглавља кандидат с правом закључује да “о Јовану Дучићу као критичару није написано много, те је овај аспект његовог стваралаштва остао недовољно истражен”. У следећим поглављима, од трећег до седмог, Сања Мацура прегледно и утемељено пише о Дучићевом критичко-есејистичком развоју по фазама које кореспондирају са фазама у његовом песничком развоју. С правом је кандидат уочио да међу раније наведеним фазама у критичком развоју нема чврстих међа. У првој развојној фази (1893-1899) Сања Мацура пише о Дучићевим првим критичким радовима и променама које су у том раду настајале, прелаз од парнасистичке оријентације ка симболизму. Свако наредно поглавље има своје посебне карактеристике. Урађено је проблемски, композицијски добро постављено и документовано. У осмом поглављу, *Дораде и прераде*, на конкретним примерима, посебно на есејима о Петру Кочићу, Бори Станковићу, Владимиру Видрићу, Алекси Шантићу и другим критикама и есејима којима се Дучић често изнова враћао у разним ситуацијама и по неколико пута, направљено је поређење између тих верзија и указано на разлике и оправданост уношења новог и изостављања из претходног текста неких делова. Свој основни задатак, да научно представи књижевно-критичку физиономију Јована Дучића у његовом времену, а са позиција нашег времена и његове критичке дистанце, Сања Мацура је методолошки коректно, у научном смислу довољно исцрпно и целовито истражила и композиционо прегледно и јасно предочила. Она проблемски приступа предмету свога рада стављајући његово основно питање у инхерентни контекст времена и простора. Дефинишући Јована Дучића као српског књижевног критичара, она одређује сам карактер те критике како је она постепено израстала и развијала се у промени својих облика и варијаната у времену од својих почетака према својим највећим донетима.

Магистарски рад Сање Мацуре је резултат систематског и преданог рада, велике посвећености заданој теми, али је у исто време пример стручног и научног развоја и зрења. Тема је за кандидата опсесивна, а за науку о књижевности битна и значајна. На примеру песника и критичара Јована Дучића показано је и доказано да критика и песништво нису супротстављени, већ напротив, да се међусобно усаглашавају и допуњују. Дучићев захтев је, у том смислу, највиши: критичар и сам мора да буде песник, ако жели да говори о песничком дјелу. То је Дучић најпрецизније образложио у

свом есеју о Исидори Секулић. У магистарском раду Сање Мацуре посебно се истиче научна апаратура и њено доследно извођење и примена, али и способност кандидата да се функционално служи компаративним методом. Импонује прецизан и јасан стил. Ишчитавањем овог рада постаје јасно колико је Јован Дучић песник, велик и као књижевни критичар. У томе је вредност бављења оваквом темом и допринос проучавању српске књижевне критике 20. века.

Докторска дисертација *Поетика романа Слободана Селенића* Сање Мацуре рашчлањена је на следеће делове: Увод, Селенићеви романи у свјетлу књижевне критике, Експлицитна поетика Слободана Селенића, Селенићеве теме и мотиви, Прича, Приповједна ситуација у Селенићевим романима, Вријеме и простор у Селенићевим романима, Ликови и Закључак, те Литература. У *Уводу* се, прво описује књижевно-историјски контекст у који долази Слободан Селенић са својом прозом; скицирају се промене, сукоби, полемике, поетичке и политичке мене у другој половини XX века, а затим се истиче значај теме и важност изучавања Селенићеве поетике романа, односно поетике Селенићевих романа. Потом се прелази на методолошке напомене: кандидат се одлучује за испитивање експлицитне и имплицитне поетике Селенићевих романа, а при изучавању имплицитне поетике ставља у први план наратолошку проблематику, односно ослања се на полазишта и ставове модерне наратологије, у првом реду на Жерара Женета и Мике Бал, и на студију Адријане Марчетић *Фигуре приповедања*. Потом се кандидат бави прво појмом и термином *поетика романа* и проблемским аспектима овог теоријског подручја. Затим је уследио поглед на Селенићеве романе у светлу књижевне критике; показује се досадашњи степен истражености теме, при чему су критички осврти концентрисани око наслова појединих романа, критичког виђења Селенићеве поетике. У разматрањима Сања Мацуре наводи да Селенић у својим поетичким исказима о роману није ни покушао да створи неки доследан програм нити поетички систем, већ је његова дисперзивна мисао осветљавала поједине проблеме и та осветљења су од великог значаја за разумевање Селенићеве прозе, њене тематике и технике. Постоје два типа Селенићевих поетичких исказа: они који су utkани у романсијерско ткиво и они који се налазе у небелетристичким текстовима. Од тих исказа могуће је изградити Селенићево виђење уметности и уметника, природе стваралаштва, односно креативног чина, места уметности и уметника у савременом свету, односа уметност (књижевност) – стварност. Није без значаја што је Селенић и сам био професор, што се професионално, дакле, теоријски, бавио питањима драме, те

је његова мисао врло дисциплинована и стручно компетентна. Из таквих пишећих експлицитних, небелетристичких исказа, јасно се види његова отвореност и заинтересованост за „врлуе” политичке теме, његов критички однос према свету, теоријско образовање, одговорност пред „бизарним” случајевима, што их литератури нуди стварност. Управо је то један од момената које кандидат експлицира и показује колико је важно Селенићево настојање да проникне у бизарност понуђену од стварности, колико та бизарност мора бити изнутра осветљена и мотивисана да би у литератури постала уверљива и прихватљива. Она се, дакле, не може просто „преузети” из стварности. Роман, проза уопште, мора нешто важно да говори о човеку, о савременом човеку и његовим историјским и животним теснацима, а савремени човек је најчешће човек града. Отуда и политика као тема и његовој прози, пошто је политика често судбина модерног човека. Отуда и историја као битно обележје српског романа – Селенић је, наиме, сматрао да је српски роман јеретичан и обележен историјом – јер је „историја лични крвник романеског јунака”. Селенићев јунак је често појединац у историјском бездну, лишен могућности да утиче на своју судбину, али побуњеник против историје и против судбине. Живот појединца се показује као трагедија без ореола у којој ни крвник историја ни жртва појединац немају ни значај ни величину. Таквом расуђивању својствен је поступак привидних мемоара: јунаци пишу или као да пишу своја сећања, чиме се субјективизује стварност и постаје лична прича, али и сведочанство. Селенић, међутим, увек мисли и на читаоца: роман се мора тицати оних којима је намењен, који ће га читати. Ту су приповедачеви ставови изузетно значајни за разумевање Селенићевих романа и налазе се у самим темељима његове поетике. Зато је врло важно да су они у овој дисертацији сакупљени и систематично изложени. Кандидат потом прелази на преглед тема и мотива у Селенићевим романима, почевши од теме истине, као једне од најповлашћенијих, која је тесно повезана с темом људског памћења и његовом непоузданошћу. Ова тема се доводи у везу са приповедачким поступцима, па се разложно говори о „демократској” и „уметничкој” истини. Заједно с писцем Сања Мацура трага за „објективном” истином до које се тешко може доћи. Други важан и веома развијен мотив у Селенићевим романима јесте мотив дошљака, а с тим у вези је и избор бројних књижевних јунака. И ова тематска линија је у анализи пажљиво праћена, квалитетно осветљена и представљена. То је била прилика кандидату да уђе у терен имагологије и да тему осветли из перспективе односа Ја – Други. Потом се пажња усмерава на тему пораза грађанске класе, па се Селенићеви романи показују и као романи с озбиљном социјалном тематиком. И ова тема је повезана са избором целе

галерије књижевних јунака. Кандидат отвара и проблем приче у Селенићевим романима, посвећујући, као и у сваком поглављу – уводне странице рашчишћавању термина и теоријским напоменама. Показује како романописац кроз примарну и уметнуте фабуле спаја прошлост и садашњост. Интерпретација затим прелази на приповедне ситуације, односно на опис и анализу позиције приповедача. Ово су досад најпажљивији огледи овог типа и с њима ће се у будућности водити дијалог. Посебну пажњу кандидат је посветио разматрању простора и времена у Селенићевом приповедању. Згушњавања времена, концепција простора, хронотоп романа, неодвојиви су од приповедачке технике, али и од значења романа. Предмет дисертације су и ликови, односно књижевни јунаци Селенићевих романа. Понуђена је и својеврсна типологија ликова, али и представа о начину њиховог обликовања.

Дисертација др Сање Мацуре *Поетика романа Слободана Селенића* одговорила је постављеном задатку и то је први већи академски рад о овом писцу. Рад је иновативан и представља допринос како истраживању поетике Слободана Селенића, тако и наратолошким истраживањима ове врсте.

2.2. Научни радови објављени у часописима (К33)

- *Извор непојамни – једно могуће читање пјесме “Савин извор” Васка Попе, Крајина, Бања Лука, бр. 7, 2003, стр. 184-186.* Овај рад представља микроанализу модерног лирског текста.
- *Путовања Светог Саве у циклусу пјесама “Савин извор” Васка Попе, Крајина, Бања Лука, бр. 9-10, 2004, стр. 44-48.* Компаративном методом истражене су сличности и разлике у мотивима циклуса пјесама *Савин извор* Васка Попе.
- *Дораде и прераде у Дучићевим критичко-есејистичким радовима, Значења, Добој, бр. 47, децембар 2003, стр. 213-230.* На конкретним примерима, посебно на Дучићевим есејима о Петру Кочићу, Бори Станковићу, Владимиру Видрићу, Алекси Шантићу и другим критикама и есејима којима се овај писац често изнова враћао у разним ситуацијама и по неколико пута, направљено је поређење између тих верзија и указано на разлике и оправданост уношења новог и изостављања из претходног текста неких делова за које је у новој верзији писац изналазио боља и функционалнија решења.

- *Јован Дучић као књижевни критичар (рани радови), Радови*, Бања Лука, бр. 6, 2003, стр. 167-180. У раду су назначене критичко-есејистичке одлике Дучићевих првих критичких записа из времена на прелазу из 19. у 20. век, са нагласком на промене које су у њему настајале при прелазу од парнасистичке оријентације ка симболизму.
- *Јован Дучић као књижевни критичар у Дучићеве вечери поезије 2000-2003*, Требиње, 2004, стр. 223-230.
- *Простор, вријеме и фокализација у „Највећој тајни света“ Миодрага Булатовића*, Нова Зора, Билећа. Рад представља нови, наратолошки приступ анализи приповедног текста.

Кандидат др Сања Мацура је до сада објавила шест научних радова у часописима националног значаја (**К33**), што износи **9 бодова**. Из наслова и садржаја наведених радова види се да је кандидат од микроанализе лирске песме, прошао кроз поетику приповетке и књижевне критике.

2.3. Научни радови објављени у зборницима (К 32 и К 33)

- *Историја и легенда о Светом Сави у циклусу пјесама “Савин извор” Васка Попе*, Зборник радова са научног скупа *Јединство наука данас – интердисциплинарни приступ сазнању*, 7-8. новембар 2003. године, Филозофски факултет у Бањој Луци. **К33**
- *Однос традиције и савремености у романима Слободана Селенића*, Зборник радова са научног скупа *Традиција и савременост*, 5-6. новембар 2004. године, Филозофски факултет у Бањој Луци. **К33**
- *Фокализација у роману „На Дрини ћуприја“ Иве Андрића*, Зборник радова са научног скупа Бањалучки новембарски сусрети (новембар 2005), Филозофски факултет Бања Лука; **К33**
- *Мотив дошљака у романима Слободана Селенића*, Зборник радова са научног скупа Института за књижевност у Београду (7-9.12.2005); У раду *Мотив дошљака у романима Слободана Селенића*, изнесеном на међународном научном скупу, кандидат је понудио модел мотива дошљака кроз подтип дошљака у времену и дошљака у простору. Притом понуђени модел има категорију универзалности и примењив је на друге опусе и романе у којима га је могуће детектовати. **К32**

- *Мотив дошљака у романима Бранка Ћопића*, Зборник радова са научног скупа Бањалучки новембарски сусрети (новембар 2006), Филозофски факултет Бања Лука (у штампи); **К33**
- *Исидорина и Десанкина Норвешка - мост од пола вијека*, Зборник радова са Десанкиних мајских разговора, Бања Лука 2007. Рад је компаративна књижевнотеоријска анализа мотива у путописима Исидоре Секулић и поезији Десанке Максимовић. **К32**

Један од овде наведених радова носи 3 бода (ознака К32), а осталих 5 носе по 1,5 бод (ознака К33), те је укупно за шест радова то **10,5 бодова**.

2.4. Стручни радови објављени у часописима (Т52 и Т53)

- *Од критике ка есеју, Крајина*, Бања Лука, бр. 1, 2001, стр. 191-194; (приказ књиге др Богомира Ђукића *Сага о критици*, “Задужбина Петар Кочић”, Бања Лука-Београд, 2001); **Т52**
- *У новом руху, Крајина*, Бања Лука, бр. 3, 2002, стр. 251-253; (приказ књиге *Јован Дучић: Пет кругова*, приредио Иван Негришорац, “Библиотека Изворник”, Нови Сад, 2001); **Т52**
- *Ревалоризација дјела, Крајина*, Бања Лука, бр. 4, 2002, стр. 193-196; (приказ *Сабраних дела Јована Дучића I-VI*, приредио Рајко Петров Ного, Београд-Требније-Подгорица, 2000/2001); **Т52**
- *Споменица Јовану Дучићу, Крајина*, Бања Лука, бр. 4, 2002, стр. 203-204; (приказ *Споменице Јовану Дучићу*, приредио Војислав Максимовић, Београд-Подгорица-Требније, 2001); **Т52**
- *Скривено у дну џепова, Крајина*, Бања Лука, бр. 4, 2002, стр. 205; (приказ књиге Бојане Попадић *Газећи боса по трњу*, “Завод за уџбенике и наставна средства, Српско Сарајево”, 2001); **Т52**
- *О књизи књига, Крајина*, Бања Лука, бр. 6, 2003, стр. 233-235; (приказ књиге *Књига о Семолъ гори Мира Вуксановића*, приредили Милош Јевтић и Радован Поповић, “Народна књига” – “Алфа”, Београд, 2002); **Т52**

- *Хрестоматија Кочићевих лица, Крајина*, Бања Лука, бр. 7, 2003, стр. 225-226; (приказ књиге Јована Н. Ивановића *Петар Кочић у паралелама – хрестоматија*, МСРС, Бања Лука, 2002); **T52**
- *Бол у причама о другима, Крајина*, Бања Лука, бр. 8, 2003, стр. 175-176; (приказ књиге Мирослава Тохолја *Мала Азија и приче о болу*, “Глас Српски”, Бања Лука, 2002); **T52**
- *Прича у причању, Крајина*, Бања Лука, бр. 9-10, 2004, стр. 229-230; (приказ књиге Горана Петровића *Све што знам о времену*, “Народна књига”, Београд, 2003); **T52**
- *Зарањање на површину, Крајина*, Бања Лука, бр. 11, 2004, стр. 365-366 (приказ књиге Владана Матијевића *Писац издалека*, “Народна књига/Алфа”, Београд, 2004); **T52**
- *Имаголошко тумачење Дучићевих путописа, Радови*, Бања Лука, бр. 7, 2004, 362-366 (приказ књиге Владимира Гвоздена *Јован Дучић путописац*, Светови, Нови Сад, 2003). **T53**
- *Споменица Слободану Селенићу*, Књижевна историја, Београд, XXXVII, 2005, бр.125-126. **T53**

Из наведеног прегледа стручних радова објевљених у часописима види се да је десет радова објављено у часописима националног значаја без рецензије (Т52), што износи 10 бодова, а два стручна рада су објављена у часописима националног значаја са рецензијом (Т53), што доноси 3 бода. Укупно, нових **13 бодова**.

2.5. Учешће на научним скуповима (K52)

- Научни скуп *Јединство наука данас – интердисциплинарни приступ сазнању*, 7-8. новембар 2003. године, Филозофски факултет у Бањој Луци.
- Научни скуп *Традиција и савременост*, 5-6. новембар 2004. године, Филозофски факултет у Бањој Луци.
- Научни скуп *Бањалучки новембарски сусрети* (новембар 2005), Филозофски факултет Бања Лука;
- Научни скуп *Бањалучки новембарски сусрети* (новембар 2006), Филозофски факултет Бања Лука (у штампи);

Наведени радови изнесени су на научним скуповима од националног значаја и носе појединачно по 0,5 бодова, то укупно износи **2 бода**.

2.6. Научно-истраживачки пројекти (Т101)

Кандидат др Сања Мацура до сада је учествовала у три научно-истраживачка пројекта под покровитељством Института за српски језик и књижевност Бања Лука. Укупно, нова **3 бода**:

- *Српско књижевно и језичко наслеђе у Републици Српској (БиХ)* под руководством проф. др Луке Шекаре
- *Културни утицаји и системи вриједности у књижевности РС* под руководством проф. др Младенка Сацака
- *Православна духовност у српској књижевности 20. вијека*, под руководством доц. др Ранка Поповића

Наведени научни и стручни рад кандидата носи укупан број бодова, односно коефицијент 43,5.

3. ПЕДАГОШКИ РАД КАНДИДАТА

Др Сања Мацура од 1999. године радила је као асистент на предметима Српска књижевност 20. вијека и Књижевност ренесансе и барока (до 2001). Од 2004. године је виши асистент на предмету Српска књижевност 20. вијека, а од 2005. године и виши асистент на предмету Теорија књижевности. Од 2007. године поверено јој је извођење наставе Теорије књижевности на одјеку за Италијански језик и књижевност и српски језик и књижевност.

Комисија сматра да је кандидат оспособљен за квалитетно извођење наставе из наведених предмета. Добро се служи релевантном литературом из науке о књижевности и на прави начин преноси своје знање студентима. Посебно наглашавамо уверење да ће др Сања Мацура бити запажен истраживач и предавач Теорије књижевности.

4. ЗАКЉУЧАК

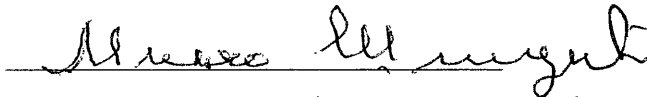
Комисија за припремање и писање извештаја за избор наставника за предмет Теорија књижевности на Филозофском факултету у Бањој Луци, Универзитет Бања Лука, закључује да кандидат др Сања Мацура испуњава све потребне услове да буде бирана у наставничко звање. Њени радови су истраживачки и аналитички, теоријски су конципирани и одређени тематиком и поетиком модерне лирике, модерне приповетке, модерног романа, путописа и есејистичке критике.

5. ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

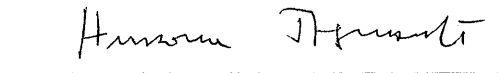
На основу прегледа и вредновања стручног, научног и педагошког рада предоченог у овом Извештају, Комисија за припремање и писање извештаја за избор наставника за предмет Теорија књижевности на Филозофском факултету Бања Лука, свесрдно **предлаже Наставно-научном вијећу Универзитета у Бањој Луци да др Сању Мацуру изабере у звање доцента за предмет Теорија књижевности.**

У Бањој Луци, 21.12.2007. год.

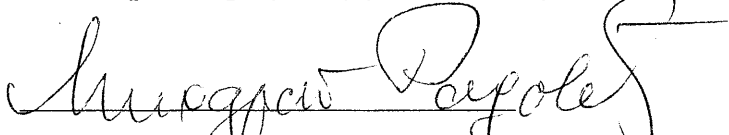
КОМИСИЈА:

1. Др Миљко Шиндић, редовни професор Теорије књижевности на Филозофском факултету у Бањој Луци, председник

2. Др Никола Грдинић, редовни професор Теорије књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду, члан

3. Др Миодраг Радовић, редовни професор Светске и компаративне књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду, члан.